

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินสำหรับสันเขื่อนรัชชประภา

กระทรวงมหาดไทย ได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๘.๒/๓๐๓๕ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ขอหารือเกี่ยวกับการเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินกรณีพื้นที่อ่างเก็บน้ำเขื่อนต่าง ๆ ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยที่ได้รับยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดินตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดพื้นที่ที่เป็นบริเวณต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างของรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดิน ลงวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ จะรวมถึงพื้นที่บนสันเขื่อนด้วยหรือไม่ โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความเห็นว่า พื้นที่บนสันเขื่อนรัชชประภาซึ่งเป็นทรัพย์สินของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยไม่อยู่ในข่ายได้รับยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดินตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว เนื่องจากพื้นที่ที่ได้รับการยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดินจะเป็นพื้นที่เฉพาะที่เป็นอ่างเก็บน้ำของเขื่อนเท่านั้น มิได้รวมถึงพื้นที่บนสันเขื่อนด้วย

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วมีความเห็นเป็นหลายแนว ดังนี้

๑. เขื่อนไม่เป็นโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง เพราะข้อเท็จจริงปรากฏว่าพื้นที่อ่างเก็บน้ำเขื่อนต่าง ๆ จะมีเขื่อนและพื้นที่บนสันเขื่อนเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่อ่างเก็บน้ำโดยไม่อาจแยกออกจากกันได้เขื่อนจึงเป็นส่วนหนึ่งของอ่างเก็บน้ำที่จะได้รับยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดินตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

๒. เขื่อนเป็นโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่เข้าข่ายเสียภาษีตามกฎหมายภาษีโรงเรือนและที่ดินโดยพิจารณาเทียบเคียงความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ซึ่งได้เคยวินิจฉัยความหมายของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่จะต้องชำระภาษีในกรณีเสาส่งไฟฟ้าแรงสูงและสายส่งไฟฟ้าไว้ว่า โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่จะต้องชำระภาษีต้องมีลักษณะเข้าอยู่อาศัยได้ หรือต้องใช้เป็นที่พักอาศัยได้ หรือต้องใช้ประกอบอุตสาหกรรมได้ และก่อให้เกิดผลประโยชน์รายได้แก่ผู้เป็นเจ้าของด้วย

๓. เขื่อนไม่เป็นโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง แต่เป็นที่ดินที่ใช้ประโยชน์ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง (โรงผลิตไฟฟ้า) ที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินตามมาตรา ๖ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งกำหนดให้ “ที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ” ตามความหมายแห่งมาตรานี้ หมายความว่า “ที่ดินซึ่งปลูกโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ และบริเวณต่อเนื่องกันซึ่งตามปกติใช้ไปด้วยกันกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ”

กระทรวงมหาดไทยจึงขอหารือว่า พื้นที่บนสันเขื่อนดังกล่าวจะจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ได้หรือไม่เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวข้างต้น โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย(กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ผู้แทนการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลเขาพัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงในการพิจารณาว่า เขื่อนรัชชประภาเป็นทรัพย์สินที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อผลิต จัดให้ได้มาหรือจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าตามมาตรา ๖^๑ ประกอบกับมาตรา ๙ (๔)^๒ แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ และ กฟผ. เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดินของเขื่อนรัชชประภาโดยตลอด โดยในปีภาษี ๒๕๔๕ เมื่อ กฟผ. ได้รับแจ้งรายการประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินสำหรับเขื่อนรัชชประภาจากองค์การบริหารส่วนตำบลเขาพัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และได้ชำระค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินดังกล่าวไปแล้ว กฟผ. ได้พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเขาพัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้นำพื้นที่บนสันเขื่อนรัชชประภามารวมคำนวณเพื่อหาค่ารายปี

^๑ มาตรา ๖ ให้จัดตั้งการไฟฟ้าขึ้นเรียกว่า “การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กฟผ.” และให้เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผลิต จัดให้ได้มา จัดส่งหรือจำหน่ายซึ่งพลังงานไฟฟ้าให้แก่

(๙) การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือการไฟฟ้าอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๒) ผู้ใช้พลังงานไฟฟ้าตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๓) ประเทศใกล้เคียง

(๒) ดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้า แหล่งพลังงานอันได้มาจากธรรมชาติ เช่น น้ำ ลม ความร้อนธรรมชาติ แสงแดด แร่ธาตุ หรือเชื้อเพลิง เป็นต้นว่า น้ำมัน ถ่านหิน หรือก๊าซ รวมทั้งพลังงานปรมาณูเพื่อการผลิตพลังงานไฟฟ้า และงานอื่นที่ส่งเสริมกิจการของ กฟผ.

(๒ ทวิ) ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้า และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของ กฟผ. หรือร่วมทุนกับบุคคลอื่นเพื่อดำเนินการดังกล่าว

(๓) ผลิตและขายปลีกไนท์ หรือวัตถุดิบจากถ่านหิน หรือโดยอาศัยถ่านหิน หรือร่วมทุนกับบุคคลอื่นเพื่อดำเนินการดังกล่าว

^๒ มาตรา ๙ ให้ กฟผ. มีอำนาจกระทำการกิจการภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) สร้างเขื่อนกั้นน้ำ เขื่อนระบายน้ำ เขื่อนกักเก็บน้ำ อ่างเก็บน้ำ หรือสิ่งอื่นอันเป็นอุปกรณ์ของเขื่อนหรืออ่างนั้นเพื่อการผลิตพลังงานไฟฟ้า หรือเพื่อการพัฒนาการไฟฟ้าพลังน้ำ หรือเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการไฟฟ้า สร้างโรงไฟฟ้าพลังความร้อน โรงไฟฟ้าพลังน้ำ โรงไฟฟ้าพลังปรมาณู หรือโรงไฟฟ้าพลังอื่น รวมทั้งลานไถไฟฟ้าและสิ่งอื่นอันเป็นอุปกรณ์ของโรงไฟฟ้านั้น ๆ หรือสร้างระบบไฟฟ้า

ฯลฯ

ฯลฯ

ในการคิดภาษีโรงเรือนและที่ดินด้วย กฟผ. จึงได้ยื่นคำร้องขอให้พิจารณาการประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดิน เพื่อขอคืนเงินค่าภาษีในส่วนดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่า สันเขื่อนรัชชประภาเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่อ่างเก็บน้ำที่ได้รับการยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดินตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดพื้นที่ที่เป็นบริเวณต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างของรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดิน ลงวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้นพื้นที่บนสันเขื่อนรัชชประภาจึงไม่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน

โดยที่มาตรา ๘^๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้ผู้รับการประเมินชำระภาษีปีละครั้งตามค่ารายปีของโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นกับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งมาตรา ๔๐^๔ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินฯ กำหนดให้เรียกเก็บจากเจ้าของทรัพย์สินนั้น เว้นแต่พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินฯ กำหนดให้ได้รับการยกเว้นภาษีดังกล่าว ดังนั้น กรณีตามข้อหาหรือจึงต้องพิจารณาเสียก่อนว่า เขื่อนรัชชประภาของทางไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเป็นโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอันเป็นทรัพย์สินอยู่ในข่ายที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินหรือไม่

ทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินตามมาตรา ๖^๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินฯ ประกอบกับมาตรา ๘^๖ แห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือน

^๓ มาตรา ๘ ให้ผู้รับประเมินชำระภาษีปีละครั้งตามค่ารายปีของทรัพย์สิน คือ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นกับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น นั้น ในอัตราร้อยละสิบสองครั้งของค่ารายปี

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “ค่ารายปี” หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งทรัพย์สินนั้นสมควรให้เข้าได้ในปีหนึ่ง ๆ

ในกรณีที่ทรัพย์สินนั้นให้เช่า ให้ถือว่าค่าเช่านั้นคือค่ารายปี แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีเหตุอันสมควรที่ทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าค่าเช่านั้นมีใช้จำนวนเงินอันสมควรที่จะให้เข้าได้ หรือเป็นกรณีที่หากค่าเช่าไม่ได้เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินดำเนินกิจการเองหรือด้วยเหตุประการอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินค่ารายปีได้ โดยคำนึงถึงลักษณะของทรัพย์สิน ขนาด พื้นที่ ทำเลที่ตั้ง และบริการสาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^๔ มาตรา ๔๐ ค่าภาษีนั้น ท่านให้เจ้าของทรัพย์สินเป็นผู้เสีย

แต่ถ้าที่ดินและโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ เป็นของคนละเจ้าของ เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ต้องเสียค่าภาษีทั้งสิ้น ในกรณีเช่นนั้นถ้าเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ไม่เสียภาษี ท่านว่าการขายทรัพย์สินทอดตลาดของผู้นั้นตามมาตรา ๔๔ ให้รวมขายสิทธิใด ๆ ในที่ดินอันเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ยังคงมีอยู่นั้นด้วย

^๕ มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้แบ่งทรัพย์สินออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

(๒) ที่ดินซึ่งมิได้ใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ

และที่ดินฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔ นั้น ได้แก่ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นกับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้เคยวินิจฉัยความหมายของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่จะต้องชำระภาษีไว้ว่า “...โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่จะต้องชำระภาษีนั้นต้องมีลักษณะเข้าอยู่อาศัยได้ เช่น บ้านอยู่อาศัย หรือต้องใช้เป็นที่ไว้สินค้าได้ เช่น อาคารเก็บสินค้าหรือถังน้ำมันที่ก่อสร้างติดกับที่ดิน หรือต้องใช้ประกอบอุตสาหกรรมได้ เช่น โรงไฟฟ้า โรงงานต่าง ๆ หรือเข้าใช้ได้ เช่น ที่จอดรถหรืออาคารจอดรถ และได้ก่อให้เกิดประโยชน์รายได้แก่ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้นด้วย...”^๖ ซ้อนเป็นสิ่งปลูกสร้างที่สร้างขึ้นเพื่อขวางกั้นลำน้ำหรือกักเก็บน้ำในอ่างเก็บน้ำไม่ให้ไหลลงสู่พื้นที่ต่ำกว่าหรือให้ไหลตามปริมาณที่ต้องการ โดยผ่านทางประตูน้ำ ทางท่อระบายน้ำหรือช่องทางอื่นที่ต้องการ เพื่อประโยชน์ในการชลประทาน การผลิตกระแสไฟฟ้าหรือประโยชน์ด้านอื่น ๆ และอาจปลูกสร้างเป็นกำแพงคอนกรีตหรือคันดินตามความเหมาะสมกับสภาพทางภูมิศาสตร์ของแต่ละพื้นที่ สำหรับเขื่อนรัชชประภาะนั้นนอกจากเป็นสิ่งปลูกสร้างโดยข้อเท็จจริงแล้ว ยังมีลักษณะใช้ประกอบอุตสาหกรรมเป็น โรงผลิตไฟฟ้า เข้าใช้ได้และก่อให้เกิดประโยชน์รายได้แก่ กฟผ. โดยการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า ดังนั้น เขื่อนรัชชประภาจึงเป็นโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ อันเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินฯ

สำหรับกรณีของพื้นที่อ่างเก็บน้ำของเขื่อนรัชชประภาะนั้น เห็นว่า อ่างเก็บน้ำเป็นพื้นที่หลังเขื่อนที่อาจมีน้ำอยู่ก่อนแล้วหรืออาจเกิดขึ้นจากการปล่อยน้ำให้ไหลมาซึ่งไว้ โดยมีภูเขาเขา หรือเนินเขาที่มีอยู่ตามธรรมชาติเป็นผนังกั้นน้ำเพื่อไม่ให้ไหลไปทางอื่นนอกจากไหลออกทางเขื่อนกั้นน้ำเท่านั้น ดังนั้น ภูเขา เขา หรือเนินเขาที่เป็นผนังกั้นน้ำดังกล่าวจึงไม่ใช่สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ แต่เป็นพื้นที่ที่เป็นบริเวณต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างตามความหมายแห่งพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินฯ แต่เนื่องจากบริเวณรับน้ำในอ่างเก็บน้ำมีพื้นที่จำนวนมาก หากนำมาคำนวณเป็นภาษีแล้วย่อมเป็นภาระเกินควรแก่ กฟผ. ซึ่งมีเขื่อนอยู่ในความปกครองดูแลหลายแห่ง ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีการออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดพื้นที่ที่เป็นบริเวณต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างของรัฐวิสาหกิจให้ได้รับการยกเว้น

“ที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ” ตามความหมายแห่งมาตรานี้หมายความว่า ที่ดินซึ่งปลูกโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ และบริเวณต่อเนื่องกันซึ่งตามปกติใช้ไปด้วยกันกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๗ บันทึก เรื่อง ภาษีโรงเรือนและที่ดินของเสาธงไฟฟ้าแรงสูง ซึ่งส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๑๔๓๒ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๕ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (เรื่องเสร็จที่ ๘๖๓/๒๕๓๕) และบันทึก เรื่อง การเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินของทางหลวงสัมปทาน ซึ่งส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ นร ๐๖๐๑/๕๔๕ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (เรื่องเสร็จที่ ๓๙๖/๒๕๔๐)

ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ลงวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดิน สำหรับพื้นที่อ่างเก็บน้ำเขื่อนต่างๆ ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปคือ สันเขื่อนรัชชประภาเป็นโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดินซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ อันอยู่ในข่ายต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดินฯ หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) เห็นว่า สันเขื่อนเป็นพื้นที่ด้านบนของเขื่อนที่อาจมีการสร้างเป็นถนนเพื่อประโยชน์ในการสัญจรและเพื่อการบำรุงดูแลรักษาเขื่อน สันเขื่อนจึงย่อมเป็นส่วนหนึ่งของเขื่อน เมื่อเขื่อนรัชชประภาเป็นโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ ที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินแล้ว สันเขื่อนรัชชประภาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเขื่อนรัชชประภาจึงไม่อาจแยกเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินต่างหากจากเขื่อนรัชชประภาได้ โดยหลักเกณฑ์การประเมินภาษีนั้นต้องเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ กำหนดไว้

ลงชื่อ พรทิพย์ จาละ

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๖